

РЕШЕНИЕ

№ 5

гр. Тервел, 21.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЕРВЕЛ в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Росен Ив. Балкански

при участието на секретаря М.Т.Д.

като разгледа докладваното от Росен Ив. Балкански Гражданско дело № 20213250100118 по описа за 2021 година

Настоящото гр. дело №20213250100118 по описа на Тервелски районен съд е образувано по молба с вх. №182 от 12.04.2021 година предявена от Д. Ж. Г. с ЕГН ***** жител и живущ в гр. Тервел, общ. Тервел, обл. Добрич, ул. „ХХ“ № 51, чрез адвокат Д. ИВ. Д. АК Добрич, със съдебен адрес за кореспонденция гр. Добрич, ул.„Х“ № 56, вх.А, ет. 3 ап.9, срещу Застрахователно дружество „Бул Инс“ АД вписано в търговския регистър към Агенцията по вписванията с ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр. София, бул.„Джеймс Баучер“ № 87, представлявано от изпълнителните си директори – С.С.П. и К.Д.К. Искът е с правно основание чл. 394 от КЗ във вр. с чл. 432 ал. 1 от КЗ, чл. 429 ал. 1 от КЗ във вр. с чл. 45 и сл. от ЗЗД .

Предявен е осъдителен иск, по силата на който се претендира ответника да заплати на ищеца сумата от 3000,00 /три хиляди/ лева, представляващи обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се претърпени от ищеца болки, страдания, стрес и уплаха, вследствие на настъпило на 11.12.2019 година ПТП, ведно със законната лихва върху сумата от дата на депозиране на исковата молба присъда – 12.04.2021 година до окончателното изплащане на обезщетението.

В обстоятелствената част на исковата молба ищеца излага следните твърдения:

Твърди се ,че на 11.12.2019 година около 22,40 часа в гр. Тервел ищеца е пътувал на задната седалка на лек автомобил „Киа Сеед“ с рег. № СВ 4374 КК , който автомобил бил управляван от К.К.М.. Твърди се ,че автомобила се е движил по ул. „Трети март“ като на кръстовището с ул. „Васил Левски“ водача на лек автомобил „Ситроен 3Х“ с рег. № ТХ 3937МХ - С.З.Ш. не е преустановил движението на автомобила – не е спрял на знак –„Б-2Спри, пропусни движещия се по пътя с предимство“ в резултат на което и автомобила управляван от Водача С. Ш. удря движещия се по пътя с

предимство лек автомобил ,в който и е пътувал ищеца - л.а. „Киа Сеед“ с рег. № СВ 4374 КК.В резултат на удара при настъпилото ПТП на двата автомобила са нанесени материални щети. На ищеца вслествие на ПТП са причинени наранявания в областта на левия лакът и кръвотечение на носа.

На ищеца е бил издаден болничен лист № Е20181907662 по описа на „ИППМП Д-р Боряна Иванова“ ЕООД за седем дни , като по същия лист лечението на ищеца свързано с контузията на левия лакът се е провело в домашни условия а именно за период от 12.12.2019 година до 18.12.2019 година . Твърди се по обстоятелстваната част на исковата молба , че с оглед високото кръвно налягане у ищеца устантовено непосредствено при прегледа след настъпилото ПТП и факта,че повишеното кръвно налягане на ищеца не се е нормализирало и това е продължило няколко дни се е наложило, след почувстван дискомфорт, неспокоен сън, на 13.12.2019 година същия е потърсил специализирана помощ от клиничен психолог – психотерапевт Бонка Господинова . При последвалата психологическа консултатия психотерапевта Б. Господинова достигнала до заключението ,че в следствие на ПТП ищеца е получил остра стресова реакция, като и са били предприети действия по лечението на това състояние, като с исковата молба в нейната обстоятелствена част се твърди, че и към настоящия момент стреса от инцидента не е отменал напълно.

Твърди се по обстоятелствената част на исковата молба ,че по случая с настъпилото ПТП е било оразувано досъдебно производство № 171 / 2019 година по описа на РУ на МВР гр. Тервел, което на 01.07.2019 година наказателното производство било прекратено с постановление №03124/ 2019 година по описа на Районна прокуратура Добрич – ТО гр. Тервел – на основание чл. 243 ал. 1 т. 1 от НПК.

Твърди се ,че за лекия автомобил „Ситроен 3Х“ с рег. № ТХ 3937МХ има валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ за което е издадена застрахователна полица № ВГ/ 02/119003341410 по описа на Застрахователно дружество „Бул Инс“ АД – настоящия ответник .

С разпореждане № 49 от 13.04.2021 година съдът прие ИМ за редовна и че същата отговаря на изискванията на чл. 127 ал.1 и чл. 128 от ГПК ,поради което и разпреди на основание чл. 131 от ГПК ИМ и доказателствата към нея да се изпратят на ответната страна.

Книжата са връчени на страната видно от върнатото съобщение на 23.04.2021 година.

По делото в законоустановения срок не е постъпил писмен отговор на исковата молба .

По делото е постъпила молба с вх. № 372 от 26.05.2021 година , с която и молба по делото е представен само договор за правна помощ – процесуално представителство , ведно с копие на карта за регистрация по ЗДДС .Видно от квитанция на „БГ Пост“ пратката е била изпратена на 25.05.2021 година и приета при съда с дата 26.05.2021 година – 11,30 часа.

С Определение № 37 от 14.06.2021 година съдът изготви проекто доклад по делото, с който разпреди на страните доказателствената тежест.

Със същото, съдът изиска справка от Сектор „Патна полиция“ при ОД на МВР Добрич - за това има си издадено наказателно постановление срещу водача С.З.Ш. с ЕГН ***** във връзка с настъпило на 11.12.2019 година ПТП в гр. Тервел на кръстовище на ул. „Трети март“ с ул. „Васил

Левски“ между лек автомобил „Кия Сеед“ с рег. № СВ 4374 КК и л.а. „Ситроен 3Х“ с рег. № ТХ 3937 МХ и ако има издадено НП заверен препис да се изпрати за прилагане по настоящото дело, по който и заверен препис да се чете информация за това на коя дата същото е влязло в законна сила.

По делото ищеца редовно призован се явява – лично и с процесуалния си представител – адвокат Д.Д. – АК Добрич.

По делото от ответника е депозирано становище – вх. № 614 от 08.07.2021 година. В цялост по смисъла на същото се установява, че страната дава съгласие делото да са разгледа в отсъствие на законов или процесуален представител. Не се оспорва по същото, че страната е пропуснала в срок да представи по делото писмен отговор на исковата молба.

Не подаването на отговор на исковата молба ограничава възможността на защита на ответника в хода на делото. Той губи правото да прави възражения срещу иска, които е могъл да направи до изтичане на срока за отговор, не може да оспорва истинността на представените с исковата молба документи, не може в същия процес да предявява искове/ насрещен и инцидентен установителен/ срещу ищеца, както и да привлече трето лице-помагач, не може да сочи и представя доказателства, които е могъл да представи с отговора. Всички тези права се прекратяват с изтичане на срока за отговор.

Задължителното съдържание на отговора на исковата молба е посочено в чл. 131, ал.1 на Гражданския процесуален кодекс и е изписано върху съобщението от съда, с което ответникът получава исковата молба. В отговора си, освен посоченото в закона съдържание, ответникът е длъжен да посочи доказателствата и конкретните факти, които ще доказва с тях и да представи всички писмени доказателства, с които разполага. Отговорът се подава в деловодството на съда с препис за ищцовата страна и копия от приложените доказателства. Държавна такса за подаване на отговор на исковата молба не се дължи.

Ако ответникът е допуснал някоя формална нередовност в отговора си на исковата молба, напр. липса на подпис, на препис за ищеца, пълномощно, ако отговорът е подаден от пълномощник, съдът дава указания за поправяне на този недостатък в седмодневен срок от получаване на съобщението. В противен случай се приема, че отговор не е подаден.

Ако отговорът е нередовен по същество, например не са изложени фактите, на които се основават възраженията на ответника или не са формулирани точно и ясно самите възражения, съдът дава възможност на ответника в първото по делото открито съдебно заседание да уточни твърденията си. Ако ответникът не се яви в съдебното заседание или не уточни твърденията и възраженията си, се приема, че е дал непълен отговор на исковата молба.

Ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото и не е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника. Това решение е необжалваемо.

По делото е постъпило становище от ответника, чрез процесуален представител - адв. М. Г. АК София. Със същото процесуалния представител на ответника моли да се даде ход на делото насрочено за 29.11.2021 година, развива в обстоятелствената част на същото съждения в насока оспорване на предявения иск. Правят се твърдения, че по ДП

настоящия ищец при разпита си от разследващ полицай не е посочил наранявена по главата , като за такива ищца сочи една в настоящата искова молба .С молбата си независимо от настъпилата преклузия страната оспорва предявения иск , със съответните по становището развити съображения, като в цялост процесуалния представител на ответника е притеснен от обстоятелството, че полицейски служители толкова силно и дълбоко емоционално приживяват последиците на едно леко ПТП, при което има само материални щети и не са налице доказателства да има тежко пострадали лица .

Всяка от страните претендира разноски по делото.

Съдът като обсъди твърденията и доводите на ищца, показанията на разпитаните по делото свидетели : К.К.М. - служител ан РУ Полиция гр.Тервел – без родствена връзка с ищца , Д.С.Х. живуща на семейни начала с ищца , заключението на вещото лице д-р В. Д. от гр. Варна , специалист по съдебно медицина вписан в списък на специалистите утвърдени за вещи лица от комисията по чл. 401 от ЗСВ – съдебен лекар при „ Съдебна медицина“ гр. Варна който дава отговор на въпросите поставени при назначаването на СМЕ – какъв вид телесна повреда са обесловили получените наранявания, травми и увреждания по тялото на ищца Д. Ж. Г. , изпитвал ли е болки и страдания и какъв е възстановителния период и втори – съществува ли причинно – следствена връзка между причинените телесни посреди и механизма на настъпване на ПТП , заключението на вещото лице Анг. П. Анг. от гр. Добрич, вписан в списък на специалистите утвърдени за вещи лица от комисията по чл. 401 от ЗСВ – магистър по психология, който дава отговор на въпросите поставени при назначаването на Съдебно – психологичната експертиза: как се е отразило върху психическото състояние и психическото здраве на ищца Д. Ж. Г. препърпяното на 11.12.2019 година ПТП? Търпи ли ищца чувство на стрес и уплаха, които да се в причинна връзка с настъпилото на 11.12.2019 година ПТП , от представеното в последното съдебно заседание / два пъти искано по делото от съда преди това / писмено доказателство – заверен препис от Наказателно постановление № 20-0355-000573 от 31.07.2020 година на Началника на РУ Полиция гр.- Тервел, према следното от фактическа и правна страна :

Между страните не е налице спор относно механизма и участниците по настъпилото на 11.12.2019 година ПТП, както следва: на 11.12.2019 година около 22,40 часа в гр. Тервел ищца е пътувал на задната седалка на лек автомобил „ Киа Сеед“ с рег. № СВ 4374 КК , който автомобил бил управляван от свидетеля К.К.М. . Установи се ,че автомобила се е движил по ул. „ Трети март“ като на кръстовището с ул. „ Васил Левски“ водача на лек автомобил „ Ситроен 3Х“ с рег. № ТХ 3937МХ - С.З.Ш. не е прирустановил движението на автомобила – не е спрал на знак –„Б-2Спри, пропусни движещия се по пътя с предимство“ в резултат на което и автомобила управляван от Водача С. Ш. удря движещия се по пътя с предимство лек автомобил в който е пътувал ищца .

С постановление за прекратяване на досъдебно производство от 01.07.2020 година прокурор при РП Добрич- ТО Тервел е прекратил разследването по досъдебно производство № 171 / 2019 година по описа на РУ Полиция гр. Тервел, като е указано препис от постановлението да се изпрати на Началника на РУ Полиция гр. Тервел за упражняване на

предвидените в ЗДвП адм. Наказателна разпоредби спрямо водача С.З.Ш. .

По делото липсва спор по обстоятелството ,че за лекия автомобил „Ситроен 3Х“ с рег. № ТХ 3937МХ има валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ за което е издадена застрахователна полица № ВГ/ 02/119003341410 по описа на Застрахователно дружество „ Бул Инс“ АД .

На 13.01.2021 година до ответното дружество е депозирано искане за изплащане на обезщетение за причинени неимуществени вреди .Видно от писмено доказателство –/ лист 35 по делото / – настоящия ищец Д. Ж. Г. ,чрез свой процесуален представител е претендирал за репарирание сумата от 5000,00 лева, представляваща обезщетение на неимуществени вреди - претърпени болки, страдания и стрес .

Ответника по делото ЗД „ Бул Инс“ АД взема становище по молбата за изплащане на обезщетение, като и с писмо – /изх. № - не се чете –бел. Съда / от 26.01.2021 година изпратено както на процесуалния представител на увредения а така също и на самия него , уведомява същите във връзка с настъпило застрахователно събитие по застрахователна полица № ВГ /02/ 119003341410 и заведена щета № 2110001305 – ПТП от дата 11.12.2019 година,че към настоящия момент страната няма основание да удовлетвори претенцията на Г. . В мотивационната част на същото писмо - / лист 38 по делото / застрахователя сочи,че следва към молбата да се представят определен набор от документи .

Със задължителната застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите" застрахователят покрива отговорността на застрахования за причинените на трети лица, в това число пешеходци, велосипедисти и други участници в движението по пътищата, вреди вследствие на притежаването или използването на моторно превозно средство по време на движение или престой, в това число и имуществени или неимуществени вреди вследствие и на телесни увреждания , като за да се ангажира отговорността на застрахователя следва да се установи наличието на валидно застрахователно правоотношение, чийто източник е договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, и факта на настъпване на застрахователното събитие.

В случая застрахователното събитие се твърди да е произтекло от неправомерно увреждане извършено от С.З.Ш. поради което при решаването на настоящия спор следва да намери приложение и уредбата на института на неправомерното увреждане, съдържаща се в чл. 45 и следващите Закон за задълженията и договорите, съобразно която елементите на фактическия състав на отговорността за неправомерно увреждане са следните: противоправност; действие/бездействие; вреда; причинно-следствена връзка между деянието и последвалия вредоносен резултат; вина, като според чл. 51, ал. 1 и чл. 52 ЗЗД в случаите на неправомерно увреждане обезщетение се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, а обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост.

За установяване на противоправното деяние на водача на лек автомобилен „ Ситроен“ модел 3Х с ДК № ТХ39-37 МХ С.З.Ш. , като доказателства по делото бяха приети заверени копия на писмени доказателства съдържащи се по ДП № 171/2019 година по описа на РУ Полиция гр. Тервел: Протокол за оглед на пътно – транспортно

местопроизшествие от 11.12.2019 година съставен от Ж. К. – разследващ полицаи при РУ МВР гр. Тервел, с посочени по протокола поемни лица и двама технически експерти, скица, албум за извършен оглед на местопоризшествие, три броя протоколи за разпит на свидетели, два броя съдебно химични експертизи – съответно за водача на полицейския патрулен автомобил – К.К.М. и на водача на горепосочения автомобил „Ситроен“ модел 3Х с ДК № ТХ39-37 МХ С.З.Ш. / двете отрицателни по отношение на взетите на водачите кръвни проби – за наличие на етилов алкохол в кръвта им-бел.- съда / ,два броя автотехнически експертизи, констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 2400-19-77 системен рег. № 2019-1035-651 относно ПТП от 11.12.2019 година – изготвен на 16.12.2019 година. Следва да се отбележи, че и двата протокола за ПТП са съставени от длъжностни лица, в кръга на службата им и по установени в закона форма и ред, то и същите съставляват официални свидетелстващи документи съгласно чл. 179 ал.1 от ГПК и като такива се ползват с доказателствена сила за изявленията пред лицето, което ги е съставило и за извършените от него и пред него действия.

По делото се прие писмено доказателство : постановление за прекратяване на досъдебно производство от 01.07.2020 година на прокурор при РП Добрич- ТО Тервел, прие се и на последното съдебно заседание писмено доказателства – заверен препис от Наказателно постановление № 20-0355-000573 от 31.07.2020 година издадено от Началника на РУ на МВР гр. Тервел. Началника на РУ на МВР гр. Тервел издава същото по повод указанията на наблюдаващия досъдебното производство прокурор. По НП адм. Наказващия орган - в случай Началника на РУ на МВР гр. Тервел приема фактическа остановка идентична с тази установена по ДП № 171 / 2019 година по описа на РУ на МВР гр. Тервел – производството по което е вече прекратено и намира че С.З. Ш. на 11.12.2019 година на посочената по НП време и място е нарушил чл. 6 т. 1 от ЗДвП - не съобразява поведението си с пътните знаци и маркировка. На С.З.Ш. адм. Наказващия орган е наложил адм. наказание на основание чл. 179 ал. 2 във вр. с чл.179 ал. 1 т. 5, предл. 1 и 2 от ЗДвП – глоба в размер на 200,00 / двеста / лева .

С оглед претенцията на ищеца, в качеството на свидетел показания дава по делото К.К.М.. Същия твърди, че на посочената дата – 11.12.2019 година бил на смяна по предварително назначен от началниците си полицейски пътрул – като в екипа е бил или включен и ищеца Д.Г.. Непосредствено преди настъпването на пътното – транспортно произшествие свидетеля сочи, че са водили в патрулния автомобилен проверяван водач на МПС по отношение на който е следвало в лечебно заведение в гр. Тервел да се вземе кръв за химически анализ за установяване на алкохол в кръвта на проверявания водач. Свидетеля твърди, че ПТП е станало когато е управлявал полицейския автомобил по посока сградата на РУ на МВР гр. Тервел, където е следвало да бъде задържан проверения от екипа водач, при което и настоящия ищец бил седнал на задната седалка – до проверения водач. Свидетеля К. М. дава показания за състоянието на съкипника си по наряд - след ПТП последния се е оплакал, че има болки в левата ръка и главата. В показанията си свидетеля М. сочи, че вследствие на ПТП настоящия ищец се е почувствал зле и още вечерта е бил освободен от смяна и е пратен да се лекува. Свидетеля К.М. сочи, че след претърпяното ПТП ищеца станал по плах и при пътуване в автомобил при приближаване на кръстовища често ставал напрегнат.

Свидетелката Д.С.Х.- живуща на семейни начала с ищеца в показанията си дадени по делото твърди , че след претърпяното ПТП ищеца в продължение на дни изпитвал болка в областта на левия лакът, имал неспокоен сън . Наложило се е лечение .

Показанията на свидетелите са еднопосочни и взаимно допълващи се, като въз основа на същите се установява абсолютно безпротиворечиво фактическата обстановка, такава както е описана и в двата протокола за ПТП – приложени като доказателства по делото.

В обобщение на горното настоящият състав намира, че са налице визираните в закона – чл. 432 ал.1 във вр. с чл. 477 ал. 1 от Кдекс за застраховането, предпоставки за ангажиране на отговорността на застрахователя на застрахования водач спрямо увредения - непозволено увреждане /противоправно деяние, извършено виновно, в причинна връзка с което са настъпили вреди/, съставляващо в случая и застрахователно събитие, рискът от настъпване на което е бил покрит посредством сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Спорен въпрос по делото се явява този касаещ размера на претендираното обезщетение.

По делото съдът прие заключението на вещото лице – д-р В. Д. по назначената от съда по искане на ищеца СМЕ по писмени данни и непосредствен прием на освидетелствания – ищеца по делото . Съгласно неоспореното заключение на вещото лице на 11.12.2019 година при пътно транспортно произшествие ищеца Д. Ж. Г. е получил следните травматични увреждания: Дисторзио I степен / навяхване / на лакътя на лявата ръка. Според експерта установеното увреждане е в резултат на удар с или върху твърд тъп предмет и би могло да се получи по време и начин както е посочил пострадалия . Според експерта предприетото медицинско поведение спрямо пострадалия дава основание да се приеме че навяхването е било от първа степен . Според експерта този вид увреждаия се нуждаят от компресивни превръзки за няколко дни , като се следва покой и не натоварване на ръката за период от около 7-10 дни . След този период според експерта ръката на пострадалия е била напълно възстановена.

По делото съдът прие заключението на вещото лице – Анг. П. Анг. - клиничен психолог при ЦПЗ „ Д-р П . Станчев“ – Добрич по назначената по искане на ищцовата страна съдебно – психологична експертиза . Съгласно неоспореното от страните заключение на вещото лице анамнезните данни не дават основание да се обсъждат никакви прояви на душевна болест при ищеца . По време на психологичното изследване на ищеца вещото лице сочи ,че не се проявяват белези на психично разстройство в тесния смисъл на думата . Спред експерта освидетелствания Д. Д. не страда от психични разстройства по смисъла на Международната класификация на болестите- Десета ревизия, което да представлява умствена недоразвитост или психично разстройство. Според експерта претърпяното ПТП е представлявало стрес за ищеца, последния се е почувствал реално застрашен за здравето и живота си от създалата се ситуация, вследствие претърпяното ПТП настоящия ищец е реагирал с възникване на соматични симптоми , като ускорен пулс и високо кръвно налягане , тревожност и нервност. Според експерта по отношения на освидетелствания не са налични данни за наличие на пост травматично стресово разстройство, но е налице тревожност повишен старт рефлекс и повишена бдителност при

шофиране. Според заключението на вещото лице към момента на претърпяното ПТП ищеца е имал наличие на симптоматика за преживяна остра стресова реакция , която е нормален отговор на психиката към преживяното стресово събитие .Според експерта след преживяната остра стресова реакция,непосредствено след ПТП у освидетелствания са бил налични симптоми като състояние на „зашеметеност“, отдръпване от заобикалящата ситуация, вегетативни признаци на психическа тревожност / тахикардия, изпотяване, изчервяване/ но те са отзвучали в рамките на няколко дни . В отговор на втория въпрос – търпи ли освидетелствания чувство на стрес и уплаха, които да са в причинна връзка с настъпилото на 11.12.2019 година ПТП вещоло лице дава следния отговор - според експерта може да се приеме ,че чувството на стрес и уплаха, лека депресивност, лека тревожност, повишен старт рефлекс и повишена бдителност , след преживяното ПТП имат връзка към настоящото поведение на освидетелствания , при определени ситуации и най- вече при шофиране .

Размерът на неимуществените вреди се определя по правилата на чл. 52 ЗЗД. Въпреки липсата на възможност за съпоставяне на претърпените болки, страдания и преживян стрес към паричната престация, законодателят дава възможност на съда да прецени във всеки конкретен случай какъв е справедливият размер на това обезщетение, с оглед характера, степента и броя на уврежданията, интензивността на причинените болки и страдания, продължителността на оздравителния процес, възрастта, физическото и психическо състояние на ищеца, както и възможностите му за възстановяване и адаптация. Съгласно разясненията, дадени в ППВС № 4/64 г., понятието справедливост по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно, а е свързано с преценка на редица обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат от съда в предвид при определяне размера на обезщетението. Такива обстоятелства при телесни повреди са характерът на увреждането,както и последиците от него. Следва да се отчетат не само болките и страданията, понесени от конкретното увредено лице, но и всички онези неудобствата - емоционални, физически, психически и такива от битово естество, които ги съпътстват и, които зависят не само от обективен, но и от субективен фактор - конкретния психо - емоционален статус на пострадалия /субективното отношение към случилото си и отражението му върху психиката, с оглед степента на психическа и емоционална зрялост на увреденото лице /.

За причинените увреждания, техния вид, брой и характер, за твърдените болки и страдания, бяха ангажирани гласни доказателствени средства, като изводи във връзка с конкретните увреди, оздравителния процес и психо – емоционалния отзвук, се правят най – вече въз основа на заключенията по двете назначени от съда експертизи.В случая се касае до увреждане обесловило у ищеца временно разстройство на здравето не опасно за живота , както и до преживян остър стрес. Касае се за една травма , която макар и лека е засегнала за период от около 10-15 дни определени телесни функции - било е затруднено движението на лявата ръка на ищеца за посочения период. Имало е нужда от домашно лечение за определен период от време. Имало е за ищеца битови неудобства

Поради изложеното от съда, справедливото обезщетение следва да бъде съобразено с фактите, сочещи на преживяна физическа травма, свързаните с тях страдания, които са се отразили и на психиката на ищеца вследствие на

преживяната от него остра стресова реакция , като са довели и до социален и битов дискомфорт. Отчетени са и начините и обстоятелствата при получаване на тези увреди – вследствие на ПТП, което се отразява стресово, предвид внезапността на преживяното. Размерът на обезщетението в размера в който е посочен не подлежи на намаляване, като съдът е мотивиран да приеме ,че той в този размер се явява адекватен и съответен на всички посочени по -горе критерии за преценка по реда на чл. 52 ЗЗД. Обсъждайки горните обстоятелства, очертаващи един продължаващ повече от 10 / десет / дни оздравителен пелиод и не на последно място , като има в предвид липсата на даден по делото писмен отговор от ответната страна, настоящият състав намира, че претендираният с исковата молба размер на обезщетението за репарирание на процесните неимуществени вреди от 3000,00 / три хиляди / лева съответства именно на регламентирания в чл. 52 от ЗЗД критерий за справедливост, поради което така предявеният иск с правно основание чл. 394 от КЗ във вр. с чл. 432 ал. 1 от КЗ, чл. 429 ал. 1 от КЗ във вр. с чл. 45 и сл. от ЗЗД , следва да бъде уважен в пълния му размер.

По отношение на следващата се законна лихва върху дълга:

Независимо от правилото, че спрямо увредното лице отговорността на застрахователя произтича от закона и покрива изцяло отговорността на прекия причинител на увреждането, който изпада в забава от дата на настъпване на непозволеното увреждане, съдът е мотивиран да приеме,че в случая лихва върху дълга се дължи не от дата на деликта а от дата на депозиране на исковата молба при съда 02.04.2021 година до окончателното изплащане на сумата, тъй като именно молбата за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди – депозирана до ответника е била непълна - като набор от документи, като и от самия даден отговор по същата претенция е посочено , че в този и вид при установена непълнота на набора от документи които да установяват виновността на определен водач застрахован при дружеството не води до извод ,че застрахователя е в риск „гражданска отговорност „ и няма основание да плаща по претенция.В този именно ред на мисли съдът е мотивиран да приеме ,че законна лихва върху формираното обезщетение се следва не от дата на деликта а от дата на депозиране на исковата молба- 02.04.2021 година до окончателното изплащане на сумите.

Предвид изхода на спора на ищцовата страна се следват за репарирание сторените разноски по делото, което следва да и се изплатят от ответника в общ размер на 1720,00 лева- от които 120,00 лева - внесена държавна такса, 600,00 лева –възнаграждение на вещи лица и 1000,00 лева заплатено възнаграждение по упълномоощен процесуален представител.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Застрахователно дружество „Бул Инс“ АД вписано в търговския регистър към Агенцията по вписванията с ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ № 87, представлявано от изпълнителните си директори – С.С.П. и К.Д.К да заплати на Д. Ж. Г. с ЕГН***** жител и живущ в гр. Тервел, общ. Тервел, обл. Добрич, ул. „ХХ“ № 51 сумата от 3000,00 три хиляди лева, представляваща

обезщетение за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се претърпени от ищеца болки, страдания, стрес и уплаха, вследствие на настъпило на 11.12.2019 година ПТП, ведно със законната лихва върху сумата от дата на депозиране на исковата молба присъда – 12.04.2021 година до окончателното изплащане на обезщетението – по иска с правно основание чл. 394 от КЗ във вр. с чл. 432 ал. 1 от КЗ, чл. 429 ал. 1 от КЗ във вр. с чл. 45 и сл. от ЗЗД.

ОСЪЖДА Застрахователно дружество „Бул Инс“ АД вписано в търговския регистър към Агенцията по вписванията с ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ № 87, представлявано от изпълнителните си директори – С.С.П. и К.Д.К да заплати на Д. Ж. Г. с ЕГН***** жител и живущ в гр. Тервел, общ. Тервел, обл. Добрич, ул. „ХХ“ №51 сторените по делото съдебно деловодни разноски в общ размер на 1720,00 лева- от които 120,00 лева - внесена държавна такса , 600,00 лева –възнаграждение на вещи лица и 1000,00 лева заплатено възнаграждение по упълномоощен процесуален представител.

Решението подлежи на обжалване от страните пред Добрички окръжен съд в двуседмичен срок от съобщението му до страните.

Съдия при Районен съд – Тервел: _____